

[Korsgaard.]

over til at overføre en hel Del af Pensionsudgifterne til Pensionsparagraffen. Jeg maa pege paa, at det driftsmæssigt set er en meget forstandig Handling, for det er jo hævet over enhver Tvivl, at i de nærmest kommende Aar vil Statsbanernes Pensionsbyrde stige kolossalt, og det vil altsaa igen sige, at hvis man havde bevaret den tidligere Regnskabsform, vilde Balanceforbedringen ikke være blevet nær saa stor, som den nu vil blive, forudsat de angivne Tal holder.

Med Hensyn til Hanstholm har jeg ikke noget at tilføje til, hvad der allerede er sagt. Anledningen til, at jeg rejste Spørgsmaalet, var Bemærkninger fremsat af Finansministeren. Naar den højtærede Minister siger, at man omkring 1950 vil være forbavset over, at en Mand i 1935 havde kunnet tænke sig Muligheden af, at man vilde have Jernbane til en ny Havn — en ny Havn, der har kostet den Bagatel af 15 Mill. Kr. —, vil jeg dertil sige, at det er jo muligt, at Ministeren faar Ret, men saa maa det betyde et af to: enten at Jernbaner til den Tid praktisk talt er blevet overflødige, eller at det har været meget uforstandigt at anvende 15 Mill. Kr. paa en Havn, der ikke engang havde saa megen Betydning i Retning af Udvikling af Industri og hvad det kan være, at det kunde give Baggrund for at lægge en Jernbane til Havnen. Men nu kan vi jo vente med at tale om det til 1950, for saa vidt vi lever saa længe.

Dernæst nogle Bemærkninger om Radiofonibygningen. Der rejser sig for mig et overmaade interessant principielt Spørgsmaal. Den højtærede Minister siger, at Rigsdagen efter Omstændighederne har et stort Ansvar for visse tekniske Indretninger, men jeg maa hævde, at dette kan ikke være rigtigt. Rigsdagen maa ifølge Sagens Natur i mangfoldige Tilfælde savne Forudsætninger for at kunne afgøre en Ting teknisk, og det Spørgsmaal, der her forelaa, var et rent teknisk Spørgsmaal, om denne Bygning var egnet eller ikke. Og naar man dér staar over for Ministeren og han igen med sin Sagkundskab, og de to Faktorer siger, at teknisk set er Opgaven i Orden, saa vil jeg benægte, at man kan sige, at Rigsdagen desuagtet har sit Ansvar. Ellers bliver det fuldkommen umuligt at være Rigsdagsmand.

Men saa bliver det næste Spørgsmaal: Hvem har da Ansvaret? Ja, inden jeg kommer til de højeste Spidser, vil jeg gerne begynde, jeg kan vel kalde det fra neden, nemlig med Radioraadet eller en vis Sagkundskab inden for Radiofonien og dér stille det Spørgsmaal:

Kan man overhovedet tænke sig, at denne Bygning er bygget, uden at man har haft Udtalelser paa dette Omraade i Retning af, at den var anvendelig til det Formaal — den øverste Del af Bygningen altsaa? Det tror jeg ikke, man kan sige. Jeg skal huske meget fejl, hvis ikke Radioraadets Formand var i høj Grad taget med paa Raad med Hensyn til det hele, og han har formentlig igen skaffet sig fornøden teknisk Baggrund for til en vis Grad at kunne sige god for den Bygning, der var Tale om! Men hvordan end Stillingen for Radioraadet, eventuelt Radioraadets Formand, laa paa det daværende Tidspunkt, saa er det jo fuldkommen givet, at paa et vist Tidspunkt, hvor det drejede sig om en Forhandling mellem Det kongelige Teater paa den ene Side og Radiofonien paa den anden Side, stillede Radiofoniens Ledelse det som en absolut Betingelse for, at Radiofonien kunde gaa med til Ordningen, at Radiofonien overtog hele Bygningen, og at den kunde faa den meget snart. Det var altsaa paa et Tidspunkt, hvor Radiofonien dog formentlig havde haft god Tid til at gøre visse Erfaringer, men ikke desto mindre stillede den dette som en Betingelse for den Ordning, man jo nok husker, der gik ud paa, at Radiofonien skulde leje sin egen Bygning mod at give 100 000 Kr. til Teatret for den — denne Ordning, der jo desværre ikke blev til noget. (Munterhed). Ja, ja, det staar altsaa nu for min Regning.

Men altsaa, saa forhippet var man paa at faa Bygningen dengang; og aldrig saa snart var denne Ordning traadt i Kraft, før man sagde: Den kan overhovedet ikke bruges. Er det da ikke mærkeligt? Staar Radiofoniledelsen, eventuelt dens Formand, eller hvem det nu er, uden Ansvar med Hensyn til dette? Det kan jeg dog ikke tro. Saa jeg nærer da ingen Tvivl om, at Radiofonien paa et vist Tidspunkt har et vist Ansvar for, hvad der er sket.

Men saa vender jeg mig til de to Led, der efter mine Begreber først og fremmest maa bære Ansvaret — ja, man kan egentlig sige det ene Led, for Rigsdagen som saadan kender nemlig kun et eneste Led, og det er den Minister, som har faaet Rigsdagen til at lave noget, som ikke er blevet det, som maatte være Forudsætningen efter de Meddelelser, der paa det daværende Tidspunkt blev givet Rigsdagen, eventuelt gennem de Udvalg, der var nedsat om Sagen.

Jeg maa altsaa hævde, at i en Sag af den Art kan Rigsdagen ifølge Sagens Natur ikke tage noget Medansvar. Rigsdagen har et Ansvar, naar den anvender saa og